

α In Vita Ter-
tull.
B lib. 1. c. 16.

γ Disp. Meta.
XXV. sect. 1.
num. 5.

δ lib. 2. Meta.
c. 4. tit. 1. art.

2.

TERTULLIANUS, auctor Ecclesiasticus non adeo passivus, absq; cujus lectione B. Cyprianus numquam unam praeteryt diem, quemq; κατ' ἐξοχήν Magistrum teste α Hierarchyonymo, adpellare solitus fuit, adversus Marcionem β, ex alio quidem fundamento, ita scribit: Communibus plurimum sensibus & argumentationibus justis secuturæ scripturarum quoq; advocatiōni fidem sternimus; confirmantes diversitatem hanc visibilium & invisibilium Deo creatori deputandam, sicuti tota operatio ejus ex diversitatibus constat, ex corporalibus & in corporalibus, ex animalibus & in animalibus, ex vocalibus & mutis, ex mobilibus & stativis, ex genitilibus & sterilibus, ex aridis & succidis, ex calidis & frigidis: Sic & hominem ipsum diversitas temperavit, tam in corpore quam in sensu. Alia membra fortia, alia infirma, alia honesta, alia inhonesta; alia gemina, alia unica; alia comparata, alia disparata. Proinde & in sensu nunc lætitia, nunc anxietas, nunc amor, nunc odium, nunc ira, nunc lenitas. Quod si ita est, ut æmula inter se conditionis universitas ista modulata sit, jam igitur & visibilibus invisibilia debentur. Nisi fallor, non longè abijt ab hoc discursu Franciscus Suarez γ, qui ex suo Magistro Thomâ Aquinate statuit, ratione naturali sufficienter ostendi posse, Esse in hoc Universo substantias aliquas creatas omninò immateriales, quia ad perfectionem Universi pertinuit, ut in eò esset hic gradus substantiarum immaterialium: Sed DEUS condidit Universum perfectum. Ergo sunt in eo hujusmodi substantiæ. Quod clarius posuit Christophorus Scheiblerus δ: Ad perfectionem mundi requiruntur omnes species possibiles. Vnde si ei deessent Angeli, mundus perfectus non esset, in primis quia isti supponuntur esse res nobilissimæ. Verum

non